

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1283/2022
24.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због продуженог кривичног дела фалсификовање службене исправе у саизвршилаштву из члана 357. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Аврама Антонијевића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције Кв По4 66/22 од 26.09.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 По1 22/22 од 13.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 24.11.2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Аврама Антонијевића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције Кв По4 66/22 од 26.09.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 По1 22/22 од 13.10.2022. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције Кв По4 66/22 од 26.09.2022.године потврђена је оптужница ВЈТ у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције КТО Ко 53/22 од 12.07.2022. године.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 По1 22/22 од 13.10.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Аврам Антонијевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијана решења и предмет врати Вишем суду у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу у складу са чланом 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су нижестепени судови побијаним решењима учинили битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП. У вези тога, у захтеву се наводи да је окривљеном оптужницом ВЈТ у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције КТО Ко 53/22 од 12.07.2022. године стављено на терет извршење продуженог кривичног дела фалсификовање службене исправе у саизвршилаштву из члана 357. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика за које је прописана казна затвора до пет година, а које је према према наводима оптужног акта извршено током 2016. године, па како од извршења последњег кривичног дела које улази у састав продуженог кривичног дела, до дана подношења оптужног акта орган поступка није предузео ниједну процесну радњу ради откривања овог кривичног дела или учиниоца која би утицала или довела до прекида тока релативне застарелости кривичног гоњења, сходно члану 104. Кривичног законика, то је по ставу браниоца, у конкретном случају наступила релативна застарелост кривичног гоњења, у смислу члана 103. тачка 4) Кривичног законика.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, ови наводи захтева, не могу се прихватити као основани, а из следећих разлога:

Према одредби члана 357 став 3 КЗ, одговорно лице у предузећу, установи или другом субјекту које учини дело из ст. 1. и 2. овог члана, казниће се казном прописаном за то дело, а ставом првим прописана је казна затвора од три месеца до пет година, те сходно одредби члана 103. тачка 4) Кривичног законика, за ово кривично дело релативна застарелост кривичног гоњења наступа када протекне пет година од извршења кривичног дела.

Кривично дело из члана 357. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, које је оптужницом ВЈТ у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције КТО Ко 53/22 од 12.07.2022. године окривљеном АА стављено на терет, извршено је током 2016. године.

Из списка предмета - акта ВЈТ у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције КТ Ко 236/19 од 28.06.2019. године упућеном ПУ Јагодина, произилази да је том органу дана 30.05.2019. године достављен захтев да се изврши допуна кривичне пријаве Ку 628/19 од 28.05.2019. године и да се на одређене околности у вези са наводима из кривичне пријаве обави разговор са окривљеним АА, власником ПД „ББ“ д.о.о из ..., као и да се у сарадњи са пореском полицијом изврши детаљна анализа финансијског пословања наведеног привредног друштва, ради утврђивања постојања кривичног дела пореска утаја

из члана 225. Кривичног законика односно кривичног дела прање новца у подстрекавању из члана 245. у вези члана 34. Кривичног законика.

Полазећи од наведеног, по налажењу Врховног касационог суда, ток застаревања кривичног гоњења у конкретном случају, прекинут је радњом Вишег јавног тужиоца у Краљеву - упућивањем захтева Полицијској управи у Јагодини за прикупљање потребних обавештења у вези финансијског пословања при обављању пословне делатности ПД „ББ“, чији је власник окривљени АА и датумом предузимања наведене иницијалне процесне радње - око три године након извршења радњи продуженог кривичног дела из члана 357. став 3. Кривичног законика.

Сходно наведеном, од момента извршења последње радње која улази у састав предметног продуженог кривичног дела, до предузимања прве процесне радње, независно од правне квалификације кривичног дела наведене у оптужници (јер се кривични поступак има посматрати као једна целина у погледу предузетих процесних радњи и динамике предузимања истих у законским роковима), није протекао законом прописан рок из члана 103. тачка 4) Кривичног законика, а то је време од пет година, јер се сходно члану 104. став 3. Кривичног законика, ток застарелости прекида сваком процесном радњом која се предузима ради гоњења учиниоца због учињеног кривичног дела, а сваким прекидом застарелост почиње поново да тече, како је то прописано у ставу 5. члана 104. Кривичног законика.

Самим тим, у конкретном случају није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, обзиром да по оцени Врховног касационог суда, ни у једној фази поступка није долазило до прекорачења рокова из члана 103. и члана 104. Кривичног законика.

Као разлог за подношење захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, којом је прописано да повреда кривичног закона постоји ако је кривични закон повређен у питању да ли је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити и због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца. Међутим, бранилац ову повреду не образлаже ни једном повредом одредбе материјалноправне природе од стране нижестепених судова у побијаним решењима, а која одредба би била у вези са кривичним делима која су предмет поступка, већ исту образлаже истичући повреду процесног закона из члана 338. став 1. тачка 2) ЗКП, те повредама чланова 99. и 101. Закона о порезу на доходак грађана, оспоравајући чињенична утврђења суда (члан 440. ЗКП), те чињеница из којих се утврђује својство окривљеног као пореског обвезника и одговорног лица ПД „ББ“. Како повреде наведених одредаба, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законске разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, то се Врховни касациони суд у разматрање и оцену истих, није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић